

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 7. lipanj 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Trojstvo je Ljubav koja spašava svijet

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje Evanđelje (usp. *Iv* 3, 16-18), na blagdan Svetog Trojstva, jezgrovitim jezikom apostola Ivana pokazuje otajstvo Božje ljubavi prema svijetu, njegovu stvorenju. U kratkom dijalogu s Nikodemom Isus se predstavlja kao Onaj koji ispunjava Očev naum spasenja prema svijetu. On kaže: „Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca“ (r. 16). Ove riječi pokazuju da je djelovanje triju božanskih Osoba – Oca, Sina i Duha Svetoga – jedan jedincati naum ljubavi koji spašava čovječanstvo i svijet, to je naum spasenja za nas.

Bog je stvorio dobar, lijep svijet, ali nakon grijeha svijet je obilježen zlom i pokvarenošću. Mi muškarci i žene smo grešnici, svi mi, zato je Bog mogao intervenirati da sudi svijetu, da uništi zle i kazni grešnike. On, naprotiv, ljubi svijet, usprkos njegovim grijesima; Bog ljubi svakoga od nas čak i kad grijешimo i udaljimo se od njega. Bog Otac toliko ljubi svijet da radi njegova spasenja daje ono što mu je najdragocjenije: svoga jedinorođenoga Sina, koji daje svoj život za ljude, uskrsava, vraća se k Ocu i zajedno s njim šalje Duha Svetoga. Trojstvo je dakle Ljubav, koja je sva u službi svijeta, koja želi spasiti i izvesti novo stvaranje. Danas, misleći na Boga Oca i Sina i Duha Svetoga, mislimo na Božju ljubav! I bilo bi lijepo kad bismo se osjećali voljeno. „Bog me ljubi“: to je današnji osjećaj.

Kad Isus kaže da je Otac dao svoga jedinorođenog Sina, odmah se nekako sjetimo Abrahama i njegova prinošenja sina Izaka, o kojem govori knjiga Postanka (usp. 22, 1-14): ovdje je „mjera bez mjere“ Božje ljubavi. Sjetimo se također kako se Bog objavljuje Mojsiju: pun nježnosti, milosrdan, suosjećajan, spor na srdžbu i bogat milošću i vjernošću (usp. *Izl* 34, 6). Susret s tim Bogom ohrabrio je Mojsija, koji se, kako se pripovijeda u Knjizi Izlaska, nije bojao stati između naroda i Gospodina, rekavši mu: „Premda je narod tvrde šije, oprostite naše grijeha i naše opačine i primi nas za svoju baštinu!“ (r. 9). I tako je Bog poslao svoga Sina. Mi smo sinovi u Sinu snagom Duha Svetoga! Mi smo Božja baština!

Draga braćo i sestre, današnji nas blagdan poziva da se dopustimo očarati Božjom ljepotom; to je ljepota, dobrota i nepresušna istina. Ali i ljepota, dobrota i ponizna istina, koja nam je blizu, koja se utjelovila da bi ušla u naš život, u našu povijest, u moju povijest, u povijest svakog od nas kako bi je svaki muškarac i žena mogli susresti i imati vječni život. A to je vjera: prihvatiti Boga-Ljubav, prihvatiti toga Boga-Ljubav koji se daje u Kristu, koji nam daje Duha Svetog koji nas pokreće; otvoriti se susretu s njim i uzdati se u nj. To je kršćanski život. Ljubiti, susresti Boga, tražiti Boga; i On prvo traži nas, On prvi nas susreće.

Neka nam Djevica Marija, u kojem se nastanilo Trojstvo, pomogne otvorena srca prihvatiti Božju ljubav, koja nas ispunjava radošću i daje smisao našem putovanju ovim svijetom, usmjeravajući ga uvijek prema cilju koji je Nebo.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike: pojedine vjernike, obitelji i redovničke zajednice. Vaša prisutnost na trgu također je znak da je u Italiji akutna faza epidemije završena, premda se i dalje treba – ali budite na oprezu, nemojte preuranjeno slaviti pobjedu! – pažljivo držati trenutnih mjera, jer su to mjere koje nam pomažu da spriječimo da se virus širi. Hvala Bogu vrhunac (pandemije) je iza nas, ali uvijek nam se valja držati propisa koje nam daju vlasti. Ali, nažalost, u drugim zemljama virus još uvijek odnosi mnoge žrtve. Prošlog petka u jednoj je državi umirala jedna osoba u minuti! Strašno! Želim izraziti blizinu tome pučanstvu, oboljelima i njihovim obiteljima, kao i svima onima koji skrbe o njima. Budimo im blizu svojom molitvom.

Mjesec lipanj posvećen je na poseban način Srcu Isusovu. Pobožnost je to koja ujedinjuje velike duhovne učitelje i jednostavne ljude iz Božjeg naroda. Isusovo ljudsko i božansko Srce je izvor iz kojeg možemo uvijek crpiti milost, oprostjenje, Božju nježnost. To možemo učiniti zaustavljajući se na nekom odlomku iz Evanđelja, osjećajući da je u središtu svake Isusove geste, svake Isusove riječi, da je u središtu ljubav, ljubav Oca koji je poslao svoga Sina, ljubav Duha Svetoga koji je u nama. A to možemo učiniti klanjajući se Euharistiji, gdje je ta ljubav prisutna u sakramentu. Tada će i naše srce, malo po malo, postati strpljivije, velikodušnije, milosrdnije po uzoru na Srce Isusovo. Ima jedna drevna molitva – naučio sam je od svoje bake – koja glasi ovako: „Isuse, učini srce moje po srcu svome“. To je lijepa molitva. „Učini srce moje po srcu svome“. Lijepa je to molitva, molitvica, koju treba moliti ovaj mjesec. Hoćemo li je sada izmoliti zajedno? „Isuse, učini srce moje po srcu svome“. Još jednom: „Isuse, učini srce moje po srcu svome“.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana